ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία : «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία.

Γραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρχ. 720	Ετησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—48

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939
Σελήνης πρῶτον τέταρτον
Ἀνατ. ἡλίου 7.38. Δύσις 5.05
Σεβαστιανοῦ, Μαρκελίνου Εὐθ.

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Ἠσχολήθημεν ἄλλοτε μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἁπλουστεύσεως τῆς ὀρθογραφίας τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, εἰς τὴν ὁποίαν διατηρεῖται κατὰ μέγα μέρος ἡ παλαιὰ ἱστορικὴ ὀρθογραφία, καίτοι πρὸ πολλῶν ἤδη αἰώνων ἔπαυσαν νὰ προφέρωνται τὰ δασέα, τὰ μακρά, αἱ δίφθογγοι καὶ νὰ εἶνε ἀσθενὴ ἡ ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ὀξειῶν καὶ τῶν βαρειῶν, τῶν μακρῶν καὶ τῶν βραχειῶν συλλαβῶν ἀρχαία προσῳδιακὴ προφορά. Καὶ ὑπεστηρίξαμεν τότε τὴν ἀνάγκην κάποιας ἁπλουστεύσεως τῆς τόσον περιπλόκου ὀρθογραφίας τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς, ἡ ἐκμάθησις τῆς ὁποίας ἀναλίσκει πολύτιμον χρόνον τῶν μαθητῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ προσεκτικώτερον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισίν των εἰς ὠφελίμους γνώσεις.

Ἔχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν περίληψιν λίαν ἐνδιαφέροντος ὑπομνήματος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ὑποναύαρχου κ. Σ. Ε. Λυκούδη, ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἀνάγκης ἐλαφρᾶς τινος διαρρυθμίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀπόδοσιν καὶ τῶν ξενικῶν φθόγγων. Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἔχει, βέβαια, σχέσιν μὲ τὸ τῆς ὀρθογραφίας, συνδέεται ὅμως στενώτατα μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὀρθοφωνίας — τῆς ὀρθῆς προφορᾶς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, ἰδίως διὰ τοὺς ἐκμανθάνοντας αὐτὴν ξένους, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπληθύνθησαν οἱ ἐκμανθάνοντες τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν εἰς πολλὰς ξένας χώρας καὶ διὰ τὸν λόγον ἀκόμη ὅτι ἡ γνῶσις τῆς βοηθεῖ μεγάλως εἰς τὴν καλυτέραν κατανόησιν τῆς ἀρχαίας.

Εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἔχομεν τοὺς φθόγγους ποὺ ἀποδίδονται διὰ τῶν λατινικῶν ψηφίων b, d, g, χωρὶς, ἐν τούτοις, θὰ ἔχωμεν ἑλληνικὰ ψηφία διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀπόδοσίν των. Εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ εἴς τινας μακεδονικὰς περιφερείας ἔχομεν τὸν φθόγγον ch, τὸ δασὺ σ, χωρὶς νὰ ἠμποροῦμεν νὰ τὸν παραστήσωμεν διὰ ψηφίου ἢ συνδυασμοῦ ψηφίων τοῦ ἀλφαβήτου μας. Γράφομεν «ἐμπρός» καὶ προφέρομεν ὄχι ἐμ-πρός, ἀλλὰ ἐμ-βρός. Γράφομεν Ἀντώνιος καὶ προφέρομεν ὄχι ὄπως οἱ Ἰταλοὶ Antonio ἀλλὰ Andonios. Ὅταν δὲ θελήσωμεν ν' ἀποδώσωμεν δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων τὴν ὀρθὴν προφορὰν ξένων κυρίων ὀνομάτων ἢ τοπωνυμίων, ὁ ἀγνοῶν ξένας γλώσσας Ἕλλην ἀναγνώστης περιπίπτει ἀναγκαστικῶς εἰς ἀμηχανίαν. Ὑπάρχουν πλεῖστοι ὅσοι προφέροντες «ἡ Μικρὰ Ἀνδάντ ἢ ἁπλῶς Ἀδάντ καὶ ἄλλοι ἄλλως παραμορφώνοντες ἀκουσίως ξένα ὀνόματα.

Ὁ κ. Λυκούδης προτείνει διὰ τοῦ ὑπομνήματός του τὴν προσθήκην 21 νέων φθόγγων εἰς τὸ νεοελληνικὸν ἀλφάβητον, τὸ ὁποῖον τοιουτοτρόπως θὰ εἶχε 45 ψηφία, διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὅλων σχεδὸν τῶν ξενικῶν φθόγγων δι' ἑλληνικῶν ψηφίων, ἀφοῦ οἱ νέοι αὐτοὶ φθόγγοι θὰ παρίστανται μὲ ψηφία ἑλληνικά, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ προτίθενται ὡρισμένα ἐπισήματα—στιγμή, διαλυτικά, βασεῖα εἰς σύμφωνα, ὑφέν, ἀπόστροφος, ἐνωτικόν. Καὶ παρατηρεῖ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὑπομνήματος ὅτι τοιουτοτρόπως τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον τῶν 45 φθόγγων θὰ εἶνε τὸ φθογγολογικῶς πλουσιώτατον ὅλων τῶν ἀλφαβήτων καὶ ὅτι μετὰ μίαν γενεάν, ὅταν δηλαδή, εἰσαγόμενον εἰς τὰ σχολεῖα θὰ τὸ ἐμάνθανεν ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μανθάνῃ τὰς ξένας γλώσσας εὐχερέστερον καὶ ὀρθότερον ἀπὸ τοὺς Ἑλληνόπαιδας. Ὁ κ. Λυκούδης, παραθέτει εἰς τὸ ὑπόμνημά του πλῆρες ἱστορικὸν προγενεστέρων προσπαθειῶν διὰ τὴν τοιαύτην συμπλήρωσιν τοῦ ἀλφαβήτου μας, προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐνίοτε καὶ ἔκδηλον ἐθνικὸν χαρακτῆρα, ὅπως ἦτο ἡ προσπάθεια τῆς διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ — ἀντὶ τοῦ λατινικοῦ — ἀλφαβήτου γραφῆς τῆς ἀλβανικῆς, ἡ ὁποία ἔχει ὄχι μόνον τοὺς φθόγγους ποὺ ἀποδίδονται διὰ τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου, ἀλλὰ καὶ μερικὰ ἰδιότυπα ἡμίφωνα.

Τὸ ἀνακινούμενον καὶ τιθέμενον τόσον ἀρτίως καὶ ἐμπεριστατωμένως διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ὑπομνήματος ζήτημα εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ τὸ ἐξετάσῃ ἀφ' ὅλων αὐτοῦ τῶν πλευρῶν. Ὁ προτείνων τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ἀλφαβήτου μας δὲν φρονεῖ ὅτι οὕτω διαρρυθμιζόμενον θὰ καταστήσῃ ἱκανὸν τὸν ἀναγινώσκοντα ξενικὴν λέξιν, γραμμένην κατὰ τὸ προτεινόμενον σύστημα, νὰ τὴν ἀποδίδῃ ἀκριβῶς ὅπως οἱ λαλοῦντες τὴν γλῶσσαν ἑξ ἧς ἐλήφθη, πάντως, ὅμως, θὰ προσεγγίζῃ κατὰ πολὺ τὴν ὀρθὴν προφοράν της. Καὶ πράγματι, μόνον διὰ πρακτικῆς ἐξασκήσεως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προφέρῃ ὀρθῶς τὸν γαλλικὸν φθόγγον eu, τὸ u καὶ τὰ ἀγγλικὰ ἡμίφωνα, τὰ ὁποῖα τόσον δυσκολεύουν τοὺς ξένους. "Οταν ἦτο ὀργανωτὴς τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ὁ Ἄγγλος ναύαρχος Tuffnell ἐγράφετο ἑλληνιστὶ Τῶφνελ, ἐνῷ οὔτε δι' α οὔτε μὲ ε, οὔτε μὲ ω ἀποδίδεται ἡ ὀρθὴ προφορὰ τοῦ ἀγγλικοῦ u, ὅπως δὲν ἀποδίδεται διὰ τοῦ γαλλικοῦ eu.

Προβάλλεται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα: ἔχουν καμμίαν ὑποχρέωσιν οἱ ξένοι νὰ προφέρουν ὀρθοφωνικῶς ἕνα ξένον ὄνομα, ὅταν ἡ γλῶσσα των στερῆται ὁμοίων φθόγγων; Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ὑπάρχει καθόλου. Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν τὰ ξένα ὀνόματα ἐξηλληνίζοντο κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς γραμματικῆς μας. Ὁ λόρδος Μπάϊρον ἀπέβη ὁ Βύρων (τοῦ Βύρωνος) καὶ ἔχομεν εἰς τὰς Ἀθήνας πλατεῖαν Κάνιγγος, ὁδοὺς Βερανζέρου καὶ Σατωβριάνδου. Δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἐπάνοδον εἰς αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἡ ὁποία κάποτε, ἀχθεῖσα εἰς ὑπερβολήν, μετημφίεσε τὸν Βίκτωρα Οὐγγὼ εἰς Νικήταν Οὔγον καὶ τὸν ποιητὴν τοῦ «Φάουστ» εἰς Γοίθιον. Καὶ ὅταν οἱ Ἄγγλοι σπουδασταὶ τῆς Ὀξφόρδης μεταφράζουν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὴν πόλιν των εἰς Βόσπορον (οχ σημαίνει βοῦς καὶ ford πόρος) καὶ οἱ τῆς Κανταβρυγίας γράφουν ἑλληνιστὶ τὸν Σαίξπηρ Σεισέγχωνα (Shake σημαίνει σείω καὶ spear δόρυ, ἔγχος), αἱ ἐξελληνίσεις αὐταὶ περιορίζονται ἐντὸς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ περιβόλου των. Οὔτε θὰ κατορθωθῇ ποτὲ νὰ ἀποδοθῇ δι' ἐπισεσημασμένων ἑλληνικῶν χαρακτήρων ἡ ὀρθὴ προφορὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ρουμάνου πρωθυπουργοῦ κ. Tatarescu, τὰ δύο α τοῦ ὁποίου εἶνε ἠμίφωνα καὶ δὲν εἶνε οὔτε α οὔτε ε, ἡ τῆς προφορᾶς τοῦ România, εἰς τὴν ὁποίαν λέξιν τὸ πρῶτον α προσεγγίζει πως εἰς τὸν φθόγγον ο υ. Κατὰ συνέπειαν — κατὰ τὴν κρίσιν μας πάντοτε — θὰ ἤρκει νὰ διαρρυθμισθῇ τὸ ἀλφάβητόν μας μὲ τὴν προσθήκην τῶν φθόγγων μόνον, τοὺς ὁποίους ἔχει ἤδη ἡ γλῶσσα μας — b, d, g, ch, ὑγρὸν νῦ κλπ. — ὁπότε θὰ προσετίθεντο ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἴσως νέα ψηφία, ἐγκαταλειπομένης τῆς ἀποδόσεως ἄλλων φθόγγων ξένων γλωσσῶν, τοὺς ὁποίους ἐκμανθάνει κανεὶς μόνον ὅταν ἀσχοληθῇ εἰδικῶς μὲ τὰς γλώσσας ἐκείνας. "Οσον ἀφορᾷ ἄλλας, γενικωτέρας ἀπόψεις τοῦ ζητήματος, αὐταὶ δὲν ἔχουν πλέον τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἄλλοτε, ἀφοῦ ἡ ἀλβανικὴ γράφεται πλέον μὲ τὸ λατινικὸν ἀλφάβητον.

Τέχνη καὶ ζωή

Παγίδα

Βγαίνεις τὸ βράδυ κουρασμένος ἀπὸ τὴ δουλειά σου. Στὶς ὀχτὼ μὲ ἐννιὰ κι' αὐτὴ ἡ ὁδὸς Σταδίου τώρα τὸν χειμῶνα εἶνε σχεδὸν ἔρημη. Ἀνηφορίζεις προς τὸ Σύνταγμα γιὰ νὰ ξεμουδιάσουν τὰ μέλη σου, ν' ἀνασάνῃς λίγο ἀέρα, νὰ χαζέψῃς μπροστὰ στὶς φωτισμένες βιτρίνες καὶ νὰ μὴ συναντήσῃς κανένα γνωστό. Γι' αὐτὸ κατεβάζεις τὸ μπὸρ τῆς ρεμπούπλικάς σου καὶ πᾶς τοίχο τοίχο.

Γιατὶ νὰ μὴ συναντήσῃς κανένα γνωστό; Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ποὺ ὁ Καρωτάκης δὲν ἤθελε νὰ συναντᾷ ἀνθρώπους. Καὶ γι' αὐτὸ μόλις ἄκουε νὰ πλησιάζουν ἄνθρωποι, «ἔρριχνε τὸ ὅπλο κι' ἔπεφτε πρηνής...».

Δὲν ἔχεις προοδεύσει τόσο πολύ! Δὲν ἔφτασες ἴσαμε τὴν ἀνθρωποφοβία. Μὰ κι' ἡ «γνωστοφοβία» εἶνε τοῦ ἴδιου ποιοῦ ἀρρώστεια. Ὁ γνωστὸς εἶνε ὁ ἐχθρός. Αὐτὸς θὰ σὲ κάνῃ νὰ θυμηθῆς τὸν ἑαυτό σου, ἐνῷ ἡ ἡσυχία σου ἔγκειται στὸ νὰ τὸν ξεχάσῃς. Αὐτὸς θὰ σοῦ θυμίσῃ τὰ μαῦρα περασμένα καὶ θὰ σοῦ προαναγγείλῃ τὰ μαυρότερα μελλούμενα. Οἱ ἀνσυνδεθῆ κάποτες κι' ὅσοι πεθάνανε κι' ὅσοι ζοῦνε εἶνε βρυκολάκοι. Ἐνθυμίζουνε πὼς κι' ἐσὺ εἶσαι πεθαμένος.

Καὶ νά τος σὲ ἁρπάζει ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ σὲ καθηλώνει στὴ θέση σου ἕνας μαντράχαλος ἴσαμε κεῖ ἀπάνω:

—Βρέ, Μήτσο, ζῆς μωρέ;

Γυρίζεις καὶ βλέπεις ἕνα παλιὸ γνωστό σου, ποὺ εἶχες δέκα χρόνια νὰ τὸν ἰδῆς. Σοῦ δίνει ἕνα χέρι τυλιγμένο μὲ γάζες. Καὶ συνεχίζει:

—Εἶχα διαβάσει στὶς ἐφημερίδες ἕνα ἀγγελτήριο θανάτου μὲ τ' ὄνομά σου. Κι' εἶπα βρὲ τὸν καημένο τὸν Μήτσο. Καλὴ καρδιά, ἀλλ' ἀχαΐρευτος ἀνθρωπος. Μπράβο ντὲ! Ζῆσε, γιατὶ σὲ χρειάζονται τὰ ποτήρια! Πίνεις ἀκόμα, αἴ; Τί γίνεται ὁ Δημοσθένης, ὁ Γεράσιμος... βρὲ τὸν καημένο τὸν Λάμπρο τόνε λυτήθηκα... Μὰ πῶς ἔγινες ἔτσι; Ἀδυνάτισες πολύ.

—Τί ἔχει τὸ χέρι σου, τοῦ λές, γιὰ ν' ἀλλάξῃς κουβέντα.

—Κάτι ἐκζέματα. Αὐτὰ ἔχουνε οἱ σαρδέλλες τοῦ βαρελιοῦ, οἱ τηγανισμένες σουπιὲς καὶ τὰ συκωτάκια... Θυμάσαι τί ἔχει ἀπέρνουσαμε κάθε βράδυ στὸ ὑπόγειο τῆς ὁδοῦ Χαβρίου. Ἄλλα χρόνια. Δὲ μοῦ λές, εἶσαι πουθενά;

—Ὄχι.

—Ποτέ σου δὲν εἶχες μυαλό. Ἐγὼ εἶμαι καλά. Ἡ δουλειά μου εἶνε νὰ κάθωμαι καὶ νὰ φυλάω μιὰ σάλλα. Ἔχω πολυθρόλαω μιὰ σάλλα. Ἔχω πολυθρόνα, θέρμανση καὶ καλὸ μισθό. Μπορῶ καὶ γράφω... θὰ σοῦ στείλω τὸ τελευταῖο μου βιβλίο. Πῶς γέρασες ἔτσι καημένε, χοῦφταλο ἔγινες. Βάστα καλὰ μὲ τὰ δόντια τὴν ψυχή σου. Δὲ μοῦ λὲς παντρεύτηκες;

—Ναί.

—Ἔχεις παιδιά;

—Ὄχι.

Σὲ κοιτάει ἀπάνω ὥς κάτου, σουρώνει τὴ μύτη του καὶ βγάζει συμπέρασμα:

—Ἀμ! βέβαια...

(Δηλαδὴ στὴν ἡλικία σου δὲν κάνει κανένας παιδιά!)

Κι' ἐνῷ εἶνε δέκα χρόνια μεγαλύτερός σου, μὲ τὰ χέρια γεμάτα ἐκζέματα καὶ μὲ τὴ μύτη του κόκκινη ἀπὸ «λοῦπο» καὶ τὰ μαλλιά του γεμάτα πιτερίδα, κοκορεύεται:

—Ἀ! ἐγὼ νιώθω τὸν ἑαυτό μου πολὺ καλά. Σοῦ λένε οἱ γιατροί; ἀπαγορεύεται τὸ ἕνα, ἀπαγορεύεται τὸ ἄλλο. Ἐγὼ κάνω ὅ,τι ἀπαγορεύεται καὶ δὲ φοβοῦμαι Χάρο. Τώρα τελευταῖα τάχω μὲ μιὰ μικρούλα....

—Μὰ σοῦ ἐπιτρέπεται κοτζάμ ἄντρας μὲ παιδιά;

—Ἄκου νὰ σοῦ πῶ, ἀπαγορεύουν οἱ γιατροί, θ' ἀπαγορεύουν τώρα καὶ οἱ ἠθικολόγοι; Τότε νὰ πᾶμε νὰ πνιγοῦμε... Γι' αὐτό, λοιπόν, χάρηκα, ποῦ σὲ εἶδα; Γιὰ νὰ μὲ πικράνῃς; Πόσα χρόνια θὰ ζήσουμε ἀκόμα; Ὅ,τι φᾶς κι' ὅ,τι πιῆς...

—Γειά σου. Βιάζομαι.

—Στάσου, βρὲ ἀδερφέ. Τόσα χρόνια εἴχαμε νὰ ἰδωθοῦμε... Ἄκου, ἔλα μιὰ μέρα νὰ μὲ βρῆς. Μένω στὴν Ἀγία Παρασκευή. Θὰ κατέβῃς μιὰ στάση πρὶν ἀπὸ τὸ τέρμα. Θὰ τραβήξῃς ἴσα τὸν ἀνήφορο. Ἄμα προχωρήσῃς ἑκατὸ μέτρα θὰ στρέψῃς δεξιά. Θὰ φτάσῃς σ' ἕνα χοντρὸ πεῦκο χωρισμένο σὲ δυό. Ἀπὸ κεῖ παίρνεις τὸ μονοπάτι ἀριστερὰ ὅσο νὰ βρῆς ἕνα πηγάδι... ὄχι ἐκεῖνο μὲ τὸ μάγγανο, τὸ ἄλλο μὲ τὴ σιδερένια πλάκα ἀπάνω. Ἀπὸ κεῖ ἀνοίγονται τρία μονοπάτια. Θὰ πάρῃς τὸ μεσαῖο καὶ θὰ βρεθῆς μετὰ ἑκατὸ πενῆντα μέτρα στὸ σπίτι τοῦ Σαρόπουλου... ἔχει ἀπόξω πινακίδα. Θ' ἀφήσῃς τὸ σπίτι τοῦ Σαρόπουλου δεξιὰ καὶ δὲ θὰ κάνῃς δέκα λεπτὰ καὶ θὰ σὲ γαυγίσῃ ἕνας μαῦρος σκύλος μέσα ἀπὸ ἕνα ἀμπέλι μὲ συρματοπλέγματα. Ἐκεῖ κάθομαι. Εἶνε εὔκολο.

—Πολὺ εὔκολο. Πολὺ πιὸ εὔκολο νὰ σὲ βρῆ κανεὶς παρὰ νὰ μὴ σὲ βρῆ!

Τ. κ. Ζ.

Μία ἐκ τῶν πρώτων φωτογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον Γάλλοι στρατιῶται προκαλυπτόμενοι ὀπισθεν τῶν παραθύρων ἐρειπωθέντος κτιρίου.

Τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἔλαβον θέσεις εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός. Ἀνωτέρω Σκῶτοι στρατιῶται ἐντὸς χαρακώματος.

Τὰ πολεμικὰ τεχνάσματα

Ἡ κατάληψις τῆς Σικυῶνος

Ἓν τολμηρὸν σχέδιον

Τὰ πολεμικὰ τεχνάσματα δὲν ἔλειψαν ποτέ, καὶ ἀκόμη περισσότερον κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν τὰ πολεμικὰ ὅπλα δὲν ἦσαν καὶ πολὺ ἀποτελεσματικά, καὶ ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς ἀντιπάλου ἐξηρτᾶτο περισσότερον ἀπὸ τὴν στρατηγικότητα, τὴν εὐφυΐαν του, τὴν πονηρίαν του συχνά, καὶ τὴν ἐφευρετικότητα εἰς τεχνάσματα, παράλληλα μὲ μεγάλην δόσιν θάρρους καὶ ψυχραιμίας. Ἰδιαιτέρως προσεπάθουν οἱ ἀντίπαλοι νὰ εἰσέλθουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπαρατήρητοι καὶ διὰ τεχνασμάτων εἰς τὰς πολιορκουμένας ἢ ὀχυράς πόλεις, ὅπου ἠμύνοντο οἱ ἐχθροὶ καὶ πλὴν τοῦ θρυλικοῦ Δουρείου Ἵππου, ἡ ἱστορία ἀναφέρει δύο ἄλλα κλασσικὰ παραδείγματα, ὅπως τῆς ἀποτυχούσης ἁλώσεως τῆς Γενεύης ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ δουκὸς τῆς Σαβοΐας Καρόλου Ἐμμανουήλ, δι' ἀναρριχήσεως διὰ κλιμάκων τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1602 καὶ τῆς ἐπιτυχούσης ἁλώσεως τῆς Σικυῶνος ὑπὸ τοῦ Ἀράτου, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει εἰς τοὺς «Παραλλήλους βίους» ὁ Πλούταρχος καὶ εἰς τὸν βίον τοῦ Ἀράτου.

Ὁ Ἄρατος, υἱὸς τοῦ πρώτου τῶν ἀρχόντων τῆς Σικυῶνος, παρὰ τὴν Κόρινθον, ἦτο μόλις ἑπταετής, ὅτε ὁ πατήρ του ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν Ἀθανταίδαν, ὁ ὁποῖος ἀνεκήρυξεν ἑαυτὸν τύραννον τῆς Σικυῶνος, κατόπιν αἱματηρᾶς ἐξεγέρσεως. Ὁ νεαρὸς Ἄρατος ἐφυγαδεύθη ἀπὸ τοὺς οἰκείους του εἰς Ἄργος, ὅπου εὗρε καταφύγιον εἰς τοὺς ἐκεῖ φίλους τοῦ πατρός του.

Ἐκεῖ διῆλθε τὴν νεανικήν του ἡλικίαν εἰς τὰ γυμνάσια, κατανέμων τὸν χρόνον του μεταξὺ τῶν μαθημάτων τῶν φιλοσόφων ποὺ ἐνίσχυαν εἰς τὴν ψυχήν του τὴν ἀγάπην του διὰ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν σωμασκίαν, ἡ ὁποία ἀνέπτυσσεν εἰς αὐτὸν τὰς ἀρετὰς τοῦ θάρρους καὶ τῆς τόλμης, καὶ ἔγινεν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀθλητὰς καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα πνεύματα τοῦ Ἄργους. Ἡ νοσταλγία δμως διὰ τὴν πατρίδα του Σικυῶνα καὶ ἡ ἐπιθυμία του νὰ ἀπελευθερώσῃ τοὺς συμπολίτας του ἀπὸ τῆς τυραννίας τοῦ Νικοκλέους, διαδόχου τοῦ Ἀθανταίδα, δὲν τὸν ἄφηναν ἡσυχον. Ἐσκέπτετο νὰ ὀργανώσῃ πραγματικὸν πόλεμον, καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖον ἐξ Αἰγύπτου ἐνίσχυσιν, ὅταν ἦλθεν εἰς Ἄργος κάποιος

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΑΙ ΑΜΥΝΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ

Οἱ Φιλλανδοί, ὅπως οἱ Πολωνοί, οἱ Σέρβοι, οἱ Ἕλληνες καὶ πολλοὶ ἄλλοι λαοί, κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὸν ἐθνισμόν των παρὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς ξενικῆς κυριαρχίας. Ἐνῷ ὅμως οἱ λαοὶ αὐτοὶ ὑπέφερον σκληρά, ἡ Φιλλανδία ἦτο μία ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας χώρας εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τοὺς κυριάρχους της. Ἡ περίοδος τῆς ἱστορίας της, ποὺ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς περίοδος καταπιέσεως, ἦτο ἡ τελευταία δεκαπενταετία πρὸ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ὅταν ἐγένετο ἐκεῖ μία προσπάθεια ἐκρωσισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ ὅσα ὑπέφερε τότε δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰ μαρτύρια τῶν ἄλλων ὑποδούλων λαῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Ὁ πρωτόγονος λαὸς τῆς χώρας ποὺ εὑρίσκεται ἀνατολικῶς τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου, ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ φῶς τῆς νεωτέρας ἱστορίας κατὰ τὰ μέσα τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος, ὅταν οἱ Σουηδοὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον των ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστιανισμοῦ, προτείνοντες εἰς αὐτοὺς τὸ γνωστὸν τῶν ξίφους. Μετὰ ἑκατὸν ἔτη εἶχεν ἐπιβληθῆ εἰς τὴν χώραν ἡ σουηδικὴ κυριαρχία καὶ ἤρχισεν ὁ σουηδικὸς ἀποικισμός. Ὁ λαὸς δὲν ἀγαποῦσε τοὺς Σουηδούς, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως δὲν τοὺς ἐμίσει. Ἡ Φιλλανδία ἔλαβε τὸν Προτεσταντισμὸν ἀπὸ αὐτοὺς χωρὶς ταραχὰς τὰ τέκνα τῆς ὑπηρέτησαν ἡρωϊκῶς εἰς τὸν σουηδικὸν στρατὸν καὶ ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὰ κατορθώματά των ὑπὸ τὸν Γουσταῦον Ἀδόλφον εἰς τοὺς Σουηδοὺς ὀφείλει ἡ Φιλλανδία τὸ Πανεπιστήμιόν της καὶ τὰ ἄλλα μορφωτικὰ ἱδρύματά της. Ὅταν τὸ 1809 ἡ Ρωσία ἀπέσπασε τὴν χώραν ἀπὸ τὴν Σουηδίαν καὶ συνέτριψε τὴν ἀντίστασιν τῶν ἰδίων τῶν Φιλλανδῶν, ἀνεμένετο φρικτὴ δουλεία. Δὲν συνέβη ὅμως αὐτό. Ἡ φωτισμένη πολιτικὴ τῆς Ρωσίας καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς φιλλανδικῆς γλώσσης ὠφείλοντο εἰς μέρει εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν σουηδικὴν ἐπιρροήν, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα οἱ Φιλλανδοὶ ἦσαν ἐνθουσιασμένοι. Ἔμειναν ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, καίτοι οἱ ἀγρόται τῶν κατακτητῶν ἦσαν δουλοπάροικοι. Ἡ ρωσικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1917 ὡδήγησεν εἰς τὴν ἔκρηξιν ἑνὸς κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ Σουηδοφιλανδὸς Μαννερχάϊμ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπηρετήσει μὲ λαμπρὰν σταδιοδρομίαν εἰς τὸν ρωσικὸν τσαρικὸν στρατόν, ὠργάνωσε τὴν Λευκὴν Φρουρὰν του, τῆς ὁποίας οἱ ἀξιωματικοὶ ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον Φιλλανδοὶ ἐκπαιδευθέντες ἐν Γερμανίᾳ καὶ συνέτριψε τοὺς ἐρυθροὺς Φιλλανδοὺς καὶ τοὺς Ρώσους συμμάχους των. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἐνισχύθη ἀπὸ γερμανικὰ στρατεύματα. Ἡ βοήθεια αὐτὴ δὲν ἦτο ἴσως τόσον εὐχάριστος εἰς αὐτόν προσωπικῶς, ἀλλὰ ἐξηγεῖ τὴν δυσφορίαν μὲ τὴν ὁποίαν οἱ καλύτεροι παλαιοὶ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ βλέπουν τὴν σημερινὴν ρωσικὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ νεαρὰ δημοκρατία εἶχεν εὐτυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς στιγμὰς κατὰ τὴν εἰκοσαετῆ ζωήν της. Ὁ κομμουνισμὸς ὕψωσε ἄλλην μίαν φορὰν τὴν κεφαλήν του ἀλλὰ συνετρίβη ἀπὸ μίαν ἐπιεικῆ «λευκὴν τρομοκρατίαν». Οἱ ἀγαθοὶ καίτοι εἶνε καὶ ἐπίμονοι. Ἐλαχίστη πλέον ἀντιπάθεια ὑπάρχει μεταξὺ Σουηδοφιλανδῶν καὶ γνησίων Φιλλανδῶν. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἐξαιρετικῶς ἀνεπτυγμένη· ὑπάρχει ἀξιοσημείωτος ἰσότης μεταξὺ τῶν φύλων· αἱ τέχναι καὶ ἰδιαιτέρως ἡ μουσική, ἀκμάζουν· ὁ καπιταλισμὸς δὲν ἐδημιούργησε μεγάλας δυσαναλογίας εἰς τὸ εἰσόδημα καὶ συνωδεύθη ἀπὸ εὐεργετικὰ μέτρα κοινωνικῆς προνοίας διὰ τοὺς ἐργάτας· ἡ νέα ἀρχιτεκτονικὴ ἐπεβλήθη· ὁ ἀθλητισμὸς διέδωσε τὸ ὄνομα τῆς Φιλλανδίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Παάβο Νούρμι συνεδέθη μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Σιμπέλιους — τοῦ μεγαλυτέρου δρομέως τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ μεγαλυτέρου μουσικοῦ τοῦ αἰῶνος. Ἐν ὀλίγοις ἡ Φιλλανδία δύναται νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν πλέον πολιτισμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐπὶ πλέον, ἐφ' ὅσον ὁ πληθυσμός της δὲν φθάνει τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα της λαμβάνονται ἀπὸ ἕνα ἄγονον ἔδαφος, ἡ Φιλλανδία δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀγροτικὴ χώρα. Τὸ ἐμπόριόν της, ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν ξυλεῖαν καὶ τὸν χάρτην, ἦτο ἐξαιρετικὰ ἀνεπτυγμένον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Τὰ δημόσια οἰκονομικὰ της εἶνε ὑγιέστατα καὶ ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὴν νὰ διαθέσῃ μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν ἐθνικήν της ἄμυναν. Ὁ στόλος της

Θεάματα

ΑΛΗΚΗ (Φίλιππος Κοσσοβάλα). «Τι θέλω ν' αγαπήσω».
ΑΓΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ.«Οδοιοιπορικός» και τρελλοκομείο».
ΙΝΙΕΑ.«Η κορφή του πιστοποιητικού» και «Ο κύριος Μπάρμπας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Σπυρέτος Οικονόμου). «Ο κύριος Μπάρμπας».
ΜΩΥΣΙΑ. «Ο ίσκιος σου γυναίκα».

Κινηματογράφοι

ΑΣΤΥ.«Η φωνή που κατηγορεί».
ΑΤΤΙΚΟΝ.«Βασιλόπουλο Κ.Ρωμαίος».
ΑΛΑΜΠΡΑ.«Ο γιος του κυρίου».
ΑΛΚΑΖΑΡ.«Ο Μπαρμπαγιάννης».
ΑΠΟΛΛΩΝ.«Γάμος θαλασσιός».
ΑΡΤΟΣ.«Ο Πατριώτης».
ΟΡΕΣΤΣ.«Δουρείος» (6 εβδομάδες).
ΟΠΕΝ.«Ζωή μου τρελλή».
ΠΑΛΑΣ.«Μαύρο κλαρί».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.«Πάρε δεξιά κι αριστερά».
ΠΕΡΣΕΥΣ.«Μιαμιά δεσποινίς».
ΣΙΝΕΑΚ.«Σκλάβες του κόσμου».
ΤΙΤΑΝΙΑ.«Μ' αλκοόλη κι αγάπη».
ΑΤΗΝΣ.«Ο κύριος Μπάρμπας».
ΒΑΡΝΑΚΙΑ.«Ο κύριος μου».
ΒΥΖΑΝΤΙΟ.«Δυναμωμένο γένος».
ΕΛΛΑΣ.«Ο Εκδίκησις Μακλίντοσ Μπρόντι».
ΕΛΠΙΣ.«Ο κύριος Μπάρμπας».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ.«Αξιωματικός δυτικού μετώπου».
ΘΗΣΕΥΣ.«Ο ίσκιος φεύγει».
ΚΕΡΚΥΩΝ.«Μια γυναίκα ανάμεσα σε δύο».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ.«Ο Δούρος μου ο Μπαρμπαγιάννης».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ.«Γυναίκα δεν κατεγράφη».
ΜΩΥΣΗΣ ΣΙΝΕ.«Σκλάβες της θυμαρίας».
ΠΑΛΛΑΣ (Πειραιώς).«Η Φεγγαρόπαιδα».
ΡΟΥΞ.«Μ' αλκοόλη κι αγάπη».
Περιοχές και Προάστεια

ΒΑΛΚΑΝΙΑ.«Η φωνή της ζωντανής».
ΚΑΙΣΟΡΗΑΙΝΙΑ.«Η Φωνή της ζωντανής».
ΠΑΛΛΑΣ (Χαλανδρίου).«Μαύρο κλαρί».
ΡΕΞ.«Ζωή κυβόλου».
ΡΟΥΜΕΛΗ.«Η Φωνή θυμάσαι».
ΦΟΙΒΟΣ.«Τραγούδι τρομερό».
ΑΛΑΜΑΝΑ.«Η Φωνή δεν κι κι».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Δόμητρα και Μαρία».
ΑΣΤΡΑ (Κοκ.). «Μαύρο κλαρί».
ΑΥΓΑΙΑ (Κοκ.). «Γυμνατικά τη νύφη».
ΟΡΕΣΤΣ (Κοκ.). «Η Μάστρα».
ΠΕΓΑΣΟΣ (Κοκ.).«Ο κύριος Μπάρμπας».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «Λάθη αθρή σε γυναίκα».
ΧΡΟΝΟΣ (Π. Ιων.). «Η αθώα σε γυναίκα».

Διεύθυνσις υπογραφεύς
Εμμ. Γ. Κασιμάτης
Κυβέρνησις — Φιλοκτήτου 19

Η μικρή κύρα κατεπείγει κρότη.
Μία προπαγανδιστική εκστρατεία σποδιάς, περισσοτέρας σποδιάς, θ' αναπτύχθη δεν πρόκειται ν' αναφερθώ εδώ σήμερα. Θ' αναφερθώ μόνον εν ολίγοις εις τα κυβόμορφα βιατυπίδια ετεμάχιας τάξεως, τα οποία κυκλοφορούν εν τη πόλει μας εν τω γυρισμόν η κοινή γνώμη εκεφάλι τας επί του θέματος αυτού. Η κοινή γνώμη δεν ενδιαφέρεται τόσον εις τον κύριον μέρος, εις τον κύριον ενδιαφέρεται

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ 1914 - 18

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Στάνλεϋ εἰς τὴν Βουλὴν, καθ' ἃς αἱ ἀγγλικαὶ ἐξαγωγαὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ προπολεμικὸν ἐπίπεδον, ἔφερον εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ ζήτημα τῆς σημασίας τοῦ ξένου συναλλάγματος ἐν καιρῷ πολέμου, τὸ ὁποῖον συζητεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους. Σκοπὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου — τονίζεται — πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀπόκτησις ξένου συναλλάγματος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ξένον συνάλλαγμα ἐγείρονται δύο ζητήματα. Τὸ πρῶτον εἶνε: θὰ δυνηθῇ ἡ Ἀγγλία νὰ ἀγοράζῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰς οὐδετέρας χώρας καὶ ἂν ὁ πόλεμος πρόκειται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἔτη; Τὸ δεύτερον εἶνε: μετὰ τριετῆ ἢ μακρότερον πόλεμον, θὰ εὑρεθῇ ἡ Ἀγγλία ἄνευ ὑπερποντίου ἐμπορίου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται τόσον πολύ; Ἡ ἀπάντησις λέγουν οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, εἶνε ἱκανοποιητική. Ἡ Ἀγγλία, ὅπως καὶ ἡ Γαλλία, εὑρίσκεται σήμερον εἰς πολὺ καλυτέραν κατάστασιν παρὰ τὸ 1914, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερείας τοῦ πολέμου. Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἡ Ἀγγλία ἐχρειάζετο ξένον συνάλλαγμα ὄχι μόνον διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δανείζῃ εἰς τοὺς συμμάχους της, παρὰ τοῦτο δὲ τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματά της δὲν ἦσαν ὀλιγώτερα κατὰ τὴν λῆξιν παρὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου. Εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ἡ Γαλλία εὑρίσκεται εἰς καλυτέραν θέσιν καὶ εἶνε ἀπίθανον νὰ εὑρεθῇ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὴν δανείσῃ μεγάλα ποσά. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Μ. Βρετανία θὰ ἔχῃ νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὴν ἰδίαν της μόνον προσπάθειαν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν θὰ χρειασθῇ μικρότερον ποσὸν συναλλάγματος παρὰ κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον. Αἱ πηγαὶ τῆς αὐτοκρατορίας, τόσον εἰς μεταλλεύματα ὅσον καὶ εἰς ἀγροτικὰ προϊόντα, ἀνεπτύχθησαν σημαντικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἐμπορεύματα ἀξίας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων λιρῶν, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀγγλία ἤτο ὑποχρεωμένη νὰ ἀγοράζῃ ἀπὸ ξένας χώρας τὸ 1914—18, δύναται σήμερον νὰ τὰ προμηθευθῇ ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἄλλα προϊόντα, ὅπως εἶνε ὁ βάμβαξ, δύναται νὰ τὰ προμηθευθῇ ἀπὸ ξένας χώρας δι' ἀνταλλαγῆς ἔναντι ἐλαστικοῦ, ψευδαργύρου καὶ ἄλλων παρομοίων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἀφθονοῦν εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν. Αἱ βιομηχανικαὶ πηγαὶ τῆς αὐτοκρατορίας εἶνε ἐπίσης μεγαλύτεραι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι θὰ ἐξοδεύῃ ὀλιγώτερον ξένον συνάλλαγμα καὶ θὰ διαθέτῃ ἀφθονώτερα μέσα πληρωμῆς. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1914 ἡ Ἀγγλία διέθετε 37.000.000 οὐγγίας χρυσοῦ, ἐνῷ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939 εἶχε 60.000.000 οὐγγίας. Ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τοῦ χρυσοῦ εἶνε σήμερον 2½ φορᾶς μεγαλυτέρα παρ' ὅτι ἦτο τὸ 1914, εἰς τρόπον ὥστε ὁ σημερινὸς χρυσὸς τετραπλασιάζει τὴν ἀγοραστικὴν ἱκανότητα τῆς Ἀγγλίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1914. Ἡ παραγωγὴ χρυσοῦ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ηὐξήθη κατὰ 50 % καὶ πλέον.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἀγγλικῶν ἐξαγωγῶν, ἐδόθησαν σήμερον πρὸς δημοσίευσιν τὰ κάτωθι δεδομένα τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων. Κατὰ τὴν περίοδον 1 Αὐγούστου—30 Νοεμβρίου 1939 αἱ πωλήσεις αὐτοκινήτων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἦσαν κατὰ 86.5 % ἀνώτεραι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰδίαν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ οἰκονομικὸς συνεργάτης τῶν «Τάϊμς» σχολιάζων τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς λέγει ὅτι ὀφείλονται: α') Εἰς αὔξησιν τῆς ἀγγλικῆς συναγωνιστικῆς ἱκανότητος, συνεπείᾳ ὑποτιμήσεως τῆς στερλίνας. β') Εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ζητήσεως αὐτοκινήτων μικρᾶς δυνάμεως (λόγῳ τοῦ φόβου ἐλλείψεως βενζίνης εἰς τὴν Εὐρώπην), εἰς τὰ ὁποῖα εἰδικεύεται ἡ ἀγγλικὴ βιομηχανία. γ') Εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ γερμανικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς τὸ ὑπερπόντιον ἐμπόριον.

Ἐξ ἄλλου, ἐξαίρεται ἡ σημασία τῆς «ἀγγλοαλλικῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. Ὁ «Μαγχεστριανὸς Ὁμίλαξ γράφει ὅτι ἡ συμβολὴ ἑκατέρας τῶν χωρῶν εἰς τὰς οἰκονομικὰς δαπάνας θὰ καθορισθῇ ἐφάσει τοῦ πλούτου των. Γενικῶς, ἡ γαλλικὴ συμβολὴ θὰ εἶνε 40% καὶ ἡ ἀγγλικὴ 60 %. Ἐξαίρεται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συνεργασία αὐτὴ τῶν συμμαχικῶν κυβερνήσεων, συμπληροῦται μὲ τὴν ἀποκατάστασιν στενοῦ συνδέσμου τῶν ὠργανωμένων ἐργατῶν τῶν δύο χωρῶν, ὡς καταφαίνεται ἀπὸ τὴν πραγματοποιουμένην σήμερον πρώτην συνάντησιν τῶ διοικήσεων τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἀντιπροσωπευουσῶν 10 ἑκατομμύρια ἐργάτας.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΨΙΝ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΧΑΓΗ, 16. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῶν οὐδετέρων χωρῶν σχολιάζουν ἀκόμη τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία διεξήχθη τὴν λήγουσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων ἐπὶ τῆς προσφορᾶς μεσολαβήσεως μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων τῆς γενομένης πρό τινος ὑπὸ τῶν Βασιλέων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας. Οἱ κύκλοι οὗτοι παρατηροῦν ὅτι ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἰς τοὺς ἐπερωτήσαντας περιέχει πολλὰ ἀξιόλογα σημεῖα, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν ἐγκατέλειψεν οὐδ' ἑκατοστὸν τῶν πολεμικῶν σκοπῶν τῶν ταχθέτων ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀπέκλεισε τὴν περίπτωσιν νὰ δοθῇ συνέχεια εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου καὶ τῆς Βασιλίσσης Βιλελμίνης, μολονότι ἐξήρτησε τοῦτο ἀπολύτως ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Τὰ ἐπακολουθήσαντα γερμανικὰ σχόλια ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ λόρδου Χάλιφαξ, ἐπιρρίπτουν εἰς τοὺς Ἄγγλους τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀποτυχίαν ὅλων τῶν εὐκαιριῶν αἱ ὁποῖαι παρουσιάσθησαν διὰ τὴν σύναψιν εἰρήνης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν κλείουν ἐντελῶς τὴν θύραν τοιούτων διαπραγματεύσεων εἰς τὸ μέλλον. Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων οἱ οὐδέτεροι πολιτικοὶ κύκλοι ἀγοντα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς παρατάξεις τῶν ἐμπολέμων ὑπάρχει ἐπιθυμία διὰ τὸν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τερματισμὸν τοῦ πολέμου. Ἡ ἐπιθυμία αὕτη — παρατηρεῖται — ἔχει τὴν προέλευσίν της εἰς δύο ἰσχυροὺς παράγοντας. Ὁ εἰς, γενικῆς ἱστορικῆς ἀξίας, εἶνε ἡ ἔλλειψις ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἐμπολέμων, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς ἰθύνοντας κύκλους, νὰ διεξαγάγουν ἕνα πόλεμον,μόλις 20 ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προηγουμένου.

Ὁ δεύτερος λόγος πολιτικῆς σημασίας, εἶνε ὁ ρωσικὸς παράγων, ἡ ἐπέμβασις τοῦ ὁποίου δημιουργεῖ νέας φροντίδας. Ἀσχέτως τοῦ ἂν οἱ σκοποὶ τῆς Ρωσίας εἶνε κοινωνικοὶ ἢ ἰμπεριαλιστικοί, εἰς παρατεινόμενος πόλεμος ἐξαντλῶν τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι συγκρούονται σήμερον, θὰ ἔδιδεν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀποφασιστικὴν σημασίαν διὰ τὴν μελλοντικὴν διαμόρφωσιν τοῦ κόσμου, πράγμα ἐντελῶς ἀσύμφορον εἰς ἀμφοτέρας τὰς σημερινὰς ἐμπολέμους μερίδας.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι ἐὰν ἀπέτυχον ὅλαι αἱ μέχρι σήμερον προσπάθειαι διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου, ἡ περίπτωσις διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων θὰ εἶνε πάντοτε πιθανὴ ἐφ' ὅσον συνεχίζονται αἱ ἐπιχειρήσεις, κάθε δὲ παρερχομένη ἡμέρα θὰ καθιστᾷ τὴν ἀνάγκην περισσότερον κατανοητὴν εἰς τοὺς ἐμπολέμους. Ἀπόδειξις ἄλλως τε τοῦ γεγονότος τούτου ἀποτελεῖ καὶ τὸ ὅτι αἱ ἐπανειλημμέναι ἀποτυχίαι δὲν ἔφεραν ἀποθάρρυνσιν. Ἀντιθέτως τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐσημειώθη νέα κίνησις εἰς τὰ παρασκήνια, μὲ κέντρον πιθανῶς τὴν Ρώμην, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν πληροφοριῶν. Ἐπίσης ἡ πρόσκλησις ὡρισμένων ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρεσβευτῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς Βάσιγκτων, γενομένη μετὰ τῆς δηλώσεως τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ περὶ πιθανοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν, δίδει τροφὴν εἰς πολλὰς σκέψεις ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Η ΑΝΩΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ Η ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ ΤΟΥ Α' ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Στρατοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Σαρικάκη γενικοῦ ἀρχιάτρου ὡς προέδρου, Παν. Παπαθεοδώρου γενικοῦ ἀρχιάτρου καὶ Ἰωάννου Φραγκούλη ἀρχιάτρου ὡς μελῶν. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ κ. Ἠλίας Γιαννίτσης ἰατρός.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλαγῶν τοῦ Α' Σώματος στρατοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ κ. Νικ. Θεοφίλου γενικοῦ ἀρχιάτρου ὡς προέδρου, μὲ ἐναλλασσόμενα μέλη τοὺς κ.κ. Ἠλίαν Λογοθέτην, Γεώργ. Χαρώνην καὶ Σταμ. Πλουμήν ἀρχιάτρους, Παν. Βάον, Ἀνάργ. Γουλιέλμον, Πάτρ. Καβάθην, Ἀδριανὸν Φυλακτὸν καὶ Ἀθαν. Κανατσούλην ἐπιτάτρους.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ κ. Νικ. Λιούδης ἰατρός. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουν εἰς τὸ Α΄. Γενικὸν Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙ' ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΘΕΝΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι καθορίσθησαν ἀποζημιώσεις ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων διὰ τὴν ἵδρυσιν πολιτικοῦ ἀεροδρομίου Ἀθηνῶν εἰς τὴν θέσιν Χασάνι εἰς τοὺς ἑξῆς:

Ν. Ἀβραμίδην ὀρχ. 69.210, Κοινότητα Κομνηνῶν 4.500, Ν. Ἀζγάνην 153.750, Ἰ. Ἀργυρίου 140.000 Π. Ἀποστολίδην 7.750, Ἠλ. Ἀγγελίδην 154.710, Ἰ. Ἀναγνωσταρᾶν 92.500, Χ. Βασιλειάδην 205.240, Μαρίαν Βλαχοπούλου 228.840, Ἰ. Κ. Γαντζίδην 362890, Γ. Κ. Γεωργιάδην 21.660, Γ. Χ. Γιαννακίδην 61.280 Δέσποιναν Γρηγοριάδου 251.985, Θώραν Χ. Γρηγοριάδου 112752, Σ. Κυριώνης 150.642, Στ. Α. Δήμας 167.568, Σταμάτιος Α. Δήμας 64.500, Σπ. Μ. Χενδριάδης 101.680, Β. Ἀπ. Ἐλευθεριάδης 227.840, Σαβ. Γ. Εὐφραιμίδην 188.440, Δ. Ν. Ζωγράφον 84.000, Σμαράγδαν Θ. Θάνου 130.200, Ἰ. Ν. Θεμελίδην 1.500.000, Σ. Κ. Καλόγηρον 140.000, Τ. Δ. Κάσδαχλην 84.800, Ν. Δ. Κάσδαχλην 81.750, Ν. Δ. Κριμῆτσον 3.000, Α. Καραντώνην 125.600, Α. Γ. Καραγεώργον 98.000, Δ. Ν. Καραφουλίδην 155.500, Θ. Π. Καραγκαβούρην 147.580, Χαρίκλειαν Γεωργακοπούλου 291.500 Δ. Κ. Καλπίδην 125.785, Α. Λούκαν 163.018, Ε. Π. Μιχαηλίδην 63462, Ἰ. Χ. Μαχαιρίδην 246.000, Α. Κ. Μέλλην 77080, Διαμ. Ἰ. Μαλαμματᾶ 74.000, Χαρ. Μ. Μιναρετζῆν 118.800, Δ. Π. Μιχαηλίδην 560.500, Χρ. Δ. Μπαγλετζῆν 120.045, Π. Μαυρίκην 127.038, Α. Μέγαν 580.500, Κ. Δ. Νικολαΐδην 217.720, Γ. Α. Νικολαΐδην 168.300, Στ. Σ. Παπαδιὰν 143.125, Στ. Παπασταύρου 388.230, Ἰ. Ν. Παπαϊωάνου 129.000, Σαβ. Π. Ραφαηλίδην 136.720, Κ. Ἰ. Σιταρίδην 250.270, Χρ. Ἀργ. Στριγγάρης 64.500, Μαρίαν χήραν Γ. Μεγγίνου 201.000, Στ. Σταμούλην 65.310, Κ.Α. Στριγγάρην 158.874, Σ. Μ. Τζαναβάρην 354.925, Χρ. Ἰ. Τσακυρίδην 97882, Χ΄ Σάββαν Χαρ. Παπαβραμίδην 36.000, Ἰ. Γ. Τρανιάδην 176.850, Χ. Κ. Τρανιάδην 120.000, Α. Τζανέτον 129.000, Ἀντ. Σ. Τριανταφύλλου 129.000 Α. Γ. Φερετζίδην 100.380, Γ. Α. Χωτίδην 74.620, Α.Π. Χαστουκίδην 220.325 καὶ Δ. Χ. Χρηματόπουλον 132.640 δραχμάς.

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16. — Τὸ πρακτορεῖον "Ἀβελα μεταδίδει ὅτι κατ' αὐτὰς εὑρίσκονται εἰς Βελιγράδιον ἀντιπρόσωποι τοῦ ἰαπωνικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Μιτσοΰϊ, ἐξετάζοντες τὰς δυνατότητας ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἰαπωνίας. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἰαπωνικῆς ἀποστολῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἐνδιαφέρεται διὰ σῖτον, ἀραβόσιτον καὶ διάφορα μεταλλεύματα ἐκ τῶν μεταλλείων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκμετάλλευσις ἤρχισε τελευταίως ἐν τῇ χώρᾳ.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΔΡΑΜΑ, 16. (Τηλεγραφικῶς). —Κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν του εἰς τοὺς νομοὺς Δράμας καὶ Καβάλλας ὁ κ. ὑπουργὸς-γενικὸς διοικητὴς Θράκης διέθεσεν ὑπὲρ εὐαγῶν σκοπῶν διαφόρους πιστώσεις, τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις καταβολῆς τῶν ὁποίων ὑπέγραψεν ἤδη. Οὕτω διετέθησαν εἰς Κ. Νευροκόπιον δι' ἐνίσχυσιν τῆς ἀστικῆς σχολῆς 50.000, δι' ἐποπτικὰ ὄργανα ἰδίας σχολῆς 10.000, δι' ἀνέγερσιν ἡρώου 25.000 καὶ διὰ συγκρότησιν φιλαρμονικῆς ὡς πρώτη δόσις 75.000, ἐπιχορηγήσεις σχολείων Ἐξοχῆς 50.000, Μοναστηριακίου 25.000, Α΄ δημοτικοῦ σχολείου Προσωτσάνης 25.000, Ἄνω Πυξαρίου 50.000, Α΄ δημοτικοῦ Δράμας 20.000, 9ου δημοτικοῦ Δράμας 30.000, ἀστικῆς σχολῆς Χρυσουπόλεως 50.000, ἐνισχύσεις ἐκκλησιῶν Ψηλῆς Ράχης 100.000, Ψηλοκάστρου 20.000, Ἀδριανῆς 25.000, Ζυγοῦ 25.000, Ἀμιασιανῶν 50.000, Λάτου 50.000, Πολυστήλου 40.000, Πλατανοτόπου 25.000, ἐμπορικῆς σχολῆς Καβάλλας 20.000. Ἐπίσης διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ἐργατικοῦ Κέντρου Δράμας 20.000, τῶν συλλόγων Μακεδονομάχων καὶ παλαιῶν πολεμιστῶν ἀνὰ 10.000, καὶ 30.000 ὑπὲρ τῆς φιλανθρωπικῆς ἑταιρείας Δράμας. Ἰδιαιτέρως διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ συνεπῶς πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν Ἰδρυσιν γυμναστηρίων εἰς Πετρουστὰν 100.000, εἰς Νικηφόρον 100.000, εἰς Προσωτσάνην 100.000 καὶ εἰς Ἐλευθερούπολιν 100.000. Ὑπὲρ τοῦ Νηπιαγωγείου Ξηροποτάμου διέθεσε 30.000 καὶ ἐνέκρινε τὴν κατασκευὴν 160 θρανίων ὡς καὶ τὴν χορηγίαν 30 στολῶν ἀπόρων μαθητῶν Ἐξοχῆς.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ ἐνταῦθα ἁρμόδιοι διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι παρὰ τὰς γενομένας ἐκ μέρους τῆς Φιλλανδίας ἐπανειλημμένας προσφορὰς πρὸς σύναψιν εἰρήνης μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ συνομολόγησιν συμφωνίας ἱκανοποιούσης τὰς ρωσικὰς ἀπόψεις, ἡ πιθανότης νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ εἰρηνικὴ λύσις ἐκ μέρους τῆς Μόσχας εἶνε σχεδὸν μηδαμινή, ἂν ὄχι ἀδύνατος. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει ἐκτεθῆ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ ἐκληφθῇ οἱοσδήποτε συμβιβασμὸς ὡς ὑποχώρησις, ὑπαγορευομένης ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ φιλλανδικοῦ στρατοῦ. Προστίθεται ὅτι ἐνῷ ἔχουν παρέλθει 17 ἡμέραι ἀπὸ τῆς ρωσικῆς ἐν Φιλλανδίᾳ εἰσβολῆς, δὲν ἔχει σημειωθῆ σημαντικὴ στρατιωτικὴ ἐπιτυχία ἐκ μέρους τῶν Ρώσων δικαιολογοῦσα μαν γενναιόφρονα ἐκ μέρους τῆς Μόσχας χειρονομίαν. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ γίνῃ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς εἰσβολῆς, ἔστω καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς κυβερνήσεως Κουζίνεν ἐκ μέρους τῆς Μόσχας. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τότε οἱ Ρῶσοι δὲν ὑπεχώρησαν, μολονότι ἡ θύρα τῆς φιλικῆς διευθετήσεως ἦτο καὶ τότε ἀνοικτή, εἶνε πολὺ δυσκολώτερον νὰ ὑποχωρήσουν τώρα.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὴν γενομένην ἀπὸ ραδιοφώνου ἐκ μέρους τοῦ κ. Τάννερ νέαν προσφορὰν πρὸς διευθέτησιν τῆς ρωτοφιλλανδικῆς διαφορᾶς, ἐκφράζονται δύο κυρίως γνώμαι. Οὕτω, ἄλλοι φρονοῦν ὅτι ἡ φιλλανδικὴ ἐνέργεια μόνον σκοπὸν ἔχει, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ρωσία ἐπιτίθεται ἐναντίον της ἀδικαιολογήτως, ἄλλοι δὲ ὅτι προβαίνει αὕτη εἰς μίαν ὑστάτην προσπάθειαν διὰ νὰ σώσῃ ὅ,τι δύναται πρὶν καταρρεύσῃ στρατιωτικῶς ἡ Φιλλανδία. Σχετικῶς τονίζεται ὅτι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ φιλλανδικὴ ἀντίστασις ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης προσδοκίας, ἀλλ' εἶνε ἐξ ἴσου φανερὸν ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ δυνατότητες τῆς φιλλανδικῆς ἀντιστάσεως ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἶνε περιορισμέναι, δεδομένου ὅτι αἱ δυνάμεις τῆς Μόσχας εἶνε τόσον συντριπτικῶς ὑπέρτεραι τῶν φιλλανδικῶν, ὥστε οἱαδήποτε καὶ ὁσονδήποτε σοβαρὰ καὶ ἂν εἶνε ἡ πρὸς τὴν Φιλλανδίαν ἐξωτερικὴ βοήθεια, νὰ μὴ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὰ πράγματα. Εἶνε, ἄλλωστε, φυσικὸν ὅτι τὸ μάταιον τῆς φιλλανδικῆς ἀντιστάσεως θὰ ἔχῃ πείσει ὡρισμένους φιλλανδικοὺς κύκλους ὅτι ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις θὰ ἦτο προτιμότερα τῆς πλήρους καταστροφῆς μία ὑποχώρησις, ἔστω καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς ὅρους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαρῶς στρατιωτικὴν κατάστασιν ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι οἱ Φιλλανδοὶ θὰ ἀντιμετωπίσουν ταχέως πρόβλημα πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, τοῦτο δὲ θὰ συμβῇ ἂν οἱ Ρῶσοι κατορθώσουν ταχέως νὰ ἐξέλθουν εἰς τὸν Βοθνικὸν κόλπον, ὁπότε ὁ πόλεμος θὰ λάβῃ τὴν μορφὴν εὐρυτάτης πολιορκίας, ἐφ' ὅσον δὲ οἱ Ρῶσοι διαθέτουν ἄφθονα πυρομαχικὰ θὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς Φιλλανδοὺς νὰ ἐξαντλήσουν τὰ ἀποθέματά των καὶ τότε ἡ παράτασις τῆς ἀντιστάσεως θὰ ἀποβῇ σχεδὸν ἀδύνατος. Ζήτημα σοβαρᾶς ἐλλείψεως τροφίμων σχεδὸν δὲν ἀντιμετωπίζεται, δεδομένου ὅτι ἡ Φιλλανδία εἶνε χώρα ἐξάγουσα ἐδώδιμα καὶ συγκεκριμένως κρέατα καὶ τυροκομικὰ προϊόντα, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν τὰ εἴδη αὐτὰ θὰ διατίθενται διὰ τὴν ἐπιχώριον κατανάλωσιν θὰ εἶνε ὑπεραρκετά. Φυσικὰ θὰ παρατηρηθοῦν ἐλλείψεις εἰς σιτηρά, ζάχαριν, ἀποικιακὰ προϊόντα κλπ., ἀλλ' ἡ ἐντεῦθεν ἔλλειψις δὲν θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἀγῶνος.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα ἐκ μελέτης τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς ἀνοργάνου καὶ βιομηχανικῆς χημείας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ κ.Α. Δεληγιάννη, δημοσιευθείσης εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» καὶ ἀφορώσης τὴν βιομηχανικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τουρκίας:

Πρὸ τοῦ πολέμου, ἡ Τουρκία παρεῖχε εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν, μερικὰ γεωργικὰ προϊόντα (καπνόν, σύκα, προϊόντα ἀμπελουργίας, ξηροὺς καρπούς, μεταλλεύματα εἰς περιωρισμένην κλίμακα καὶ τάπητας). Μερικὰς αὐτάρκης εἰς σῖτον καὶ ζάχαριν, ἐπρομηθεύετο, τὸ σύνολον σχεδὸν, τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ὑπάρχουσα ὑποτυπώδης ἐγχώριος βιομηχανία, συγκεντρωμένη εἰς ὀλίγας παραθαλασσίους πόλεις,ἦτο καθαρῶς τοπικῆς σημασίας καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ πρωτόγονα μικρὰ ἐργοστάσια.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς νέας τουρκικῆς οἰκονομίας ἦτο ἡ αὔξησις τῆς σιτοπαραγωγῆς, ἡ ὁποία ἐκάλυψε τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐδημιούργησε ὁλονὲν αὐξάνοντα περισσεύματα πρὸς ἐξαγωγήν. Ἡ ζάκχαρις, εἰσαγομένη ἄλλοτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, παράγεται σήμερον ἀπὸ 4 ζαχαροποιεῖα, ἱκανοποιοῦντα σχεδὸν τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Προωθήθη σημαντικῶς ἡ ἐξαγωγὴ μεταλλευμάτων, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται εἰς μίαν Τουρκίαν σήμερον, σημαντικὴ θέσις εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἀνάλογος ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας. Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Τουρκίας δὲν ἀπέβλεψε βεβαίως εἰς τὴν μετατροπὴν τοῦ μέχρι τοῦδε γεωργικοῦ χαρακτῆρος τῆς τουρκικῆς οἰκονομίας εἰς βιομηχανικόν. Ὁ γεωργικὸς χαρακτὴρ τῆς τουρκικῆς οἰκονομίας παραμένει ἀναλλοίωτος, ἐφ' ὅσον τὰ 90 % τοῦ ἐξαγωγικοῦ της ἐμπορίου ἀναλογοῦν εἰς προϊόντα τῆς γῆς. Ἡ ἐκβιομηχάνησις τῆς Τουρκίας ἀπέβλεψε καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐπεξεργασίας ὑπαρχουσῶν ἢ δημιουργηθεισῶν πρώτων ὑλῶν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὑπάρχοντος ἢ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς νέου ἀρτίου τεχνικοῦ ὁπλισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴς ἀσφαλείας τῆς χώρας.

Ἡ ἀνάπτ